I oktober, uge 43, drog en gruppe af roere fra, dels 4 fra B&W Roklub, dels 1 fra HR og 1 fra Kvik, til Sibenik. Ingen af os havde før roet i Kroatien. Men flere af os havde erfaringer fra Tolo og tre af os er L-tursstyrmænd.

Vi havde booket en aftenafgang med SAS til Split lørdag den 17.10.26 og ankom i lejet bil ved 22 tiden hos vores værtinde Zeljana Krecak. Her blev vi, foruden Zeljana, også modtaget af en stor dansk gruppe unge-roere, der under ledelse af DFfR, netop havde afsluttet en uges roning i både inriggere, coastal og sculler. Trods blandet vejr havde de haft en fantastisk uge. Deres flyafgang mod Danmark var samme nat så vi fik ikke mulighed for flere møder, men deres entusiasme og fortællinger om gode oplevelser lovede godt for vores ophold. Vores teams unge kærestepar var indlogeret inde centralt I byen i en Airbnb, og Jakolina, værtinden, var super opmærksom og imødekommende.

Næste morgen, søndag den 18.10.26, gik vi de 10 minutter ned til den lokale roklub KRAKA, hvor Sibenik-Rowing har til huse på 1. sal. Her ventede, efter aftale, hjælpsomme Alison Lyng fra KR os på bådpladsen. Hun viste os tilrette og hjalp os med søsætningen af SIF og Mark.

Vejret var helt perfekt: høj sol og svag vind. Så både Alison og vi selv var klar over, at denne dag var velegnet til at ro ud til Adriaterhavet gennem Kanal-Luka. Fra roklubben er det nemt at skimte indsejlingen til kanalen, da der er anbragt et rødt, lysende fyr på højre side af indsejlingen. Bagbord for indadgående.

Vi roede først gennem kanalen og langs øen Privic. Da der hverken var forretninger eller caféer åbne på østsiden, roede vi videre til Srima på fastlandet, hvor det var let at lægge til ved en åben café. Herefter rundt om Prvic, vi spiste i Zlarin og roede retur. 30 km blev det til i det smukkeste vejr med høj høj skyfri himmel og klart vand.

Om aftenen spiste vi med Alison på Bava Bistro, hvor maden var god, men tjeneren havde lidt for travlt med at overtale os dyr vin. Aftenen var også et farvel til Alison, der næste morgen tidligt skulle mod Danmark. Ved en fejl havde Sibenik-Rowing indskrevet vores hold som Hellerup DAMEROKLUB. Da der i vores team på i alt seks er tre høje, mandlige roere fra B&W roklub, var det noget der lavet lidt sjov med. Al respekt for HDR i øvrigt. Alison havde samme dag været på dejlig bådtur til St. Nicholas borgen og kunne fortælle om både borgens og de nærliggende hulers historie.

Mandag den 19.10.26 var vejret stadig solrigt og med svag vind og efter en rundtur langs bugten og den kommercielle havn gik turen igen ud til

Adriaterhavet. Vi holdt kaffepause i Brodarica og besluttede derfra, at ro sydpå og holde frokostpause i Zaboricje. Her var dog alt lukket bortset fra en købmand, der forsynede os med brød og pålæg. Under palmer på strandpromenaden, blev frokosten indtaget. En badetur blev der også tid til fra den lille, gode strand.

På vej hjem gennem kanal Luca fik vi noget af en overraskelse. Et enormt 6 etagers højt, hvidt krydstogtsskib, Viking Jupiter, kom imod os. Der var dog, heldigvis, snildt plads til både den og os og vi fik mange muntre råb og vink fra de mange passagerer på altanerne foran kahytterne. Det var blæst lidt op, men ikke noget der forhindrede os i fin hjemtur. 31 kilometer blev det til den dag.

Tirsdag den 20.10.26 mødte vi den ældre træner Janco. Han faldt i snak med os og fik lyst til at give os en rundvisning i KRKA. Han selv havde som roer deltaget i olympiaden i München, 1972.

Klubben fungerer top professionelt med nye både, romaskiner og indendørs bassin. Overalt med foto af fordums præstationer og rækker af trofæer. En gruppe amerikanske roere kommer jævnligt og træner og har deres egne flotte både opmagasineret. Janco var et imponerende bekendtskab, fyldt med gode historier. Men han afslog desværre invitation til at spise med os. Han skulle hjem til sin ø ud for Sibenik, hvor han bor og dagligt jager fisk med sin harpun.

Dagens tur gik til søen, Prokljansko Jezero. Fra roklubben til højre og under den flotte Sibenski Most/Bro. I begyndelsen ror man med høje klipper langs vandet, men når man når søen flader landskabet sig ud og bliver til lave trædækkede bjerge. Vi havde blikvand og høj sol. I Bilice lagde vi nemt til langs en bro og på stranden bliver vi straks mødt af en velkomstkommite, der byder os på hjemmelavet Slivovic af plastikflaske. En kroatisk kvinde, der havde arbejdet i Danmark, genkendte vores danske flag. Hende og manden boede nu i England, men var nu på ferie i mormors hus, hvor de b.la. selv bryggede den lokale brændevin. Vi fik en dejlig smagsprøve mens de fortalte om deres liv i England.

På strandbaren nær ved kunne vi få kaffe. En del lokale sad allerede og hyggede sig med deres kaffe og cigaretter. Mange flotte, lokale mænd iført sorte Adidas-dragter. Noget vi så flere steder. Lokal mode?

Videre til Skradin, meget fin og hyggelig by med luksusbutikker med alt til kaptajn og besætning. Langs kajen ligger nemlig utallige store, rummelige yachter fortøjet, så selvfølgelig skal der være mulighed for at blive ekviperet, vi andre nød nu også synet af de smukke kjoler. Skradin er også

sidste stop for os robåde. Vil man videre til søs mod vandfaldene i Nationalparken KRKA, må man stige på en af de lokale udflugtsbåde. På havnepromenaden, under skyggefulde træer, fandt vi en restaurant med ualmindelig god mad.

Sidste stop på dages tur blev Zaton. Meget charmerende by for enden af en bugt med høje klippesider. På vejen ind ligger et lille skibsværft og en kaj med en stor mængde udlejningssejlbåde. Både på ud og hjemtur så vi de mange farme med muslinger og østers, men alle salgsboder havde et skilt med ”closed” på. Nok for sent på sæsonen, så ingen muslingesuppe.

Hjemturen foregik i solnedgang mens en tiltagende måne viste sig. Søen var rolig, men den sidste distance fra broen føltes lang. 36 km blev det til.

Tirsdag den 21 oktober var lovet regn og hård vind. Med de lejede biler tog vi en udflugt til først Trogir og så til Split. Begge byer er smukke og absolut et besøg værd. Et besøg af mere praktisk karakter gjorde vi i den franske sportsbutik Decathlon, Salona Mall, Split. Foruden nyttigt regntøj indeholder butikken alt i tøj og tilbehør til al lanskens sportsgrene. Et skybrud ramte os under vores besøg i Split, så vi var glade da vi fandt det hyggelige spisested Konoba Tovar. Stedet, der ligger byget ind i den gamle bymur, har god mad og gemytlig ejer. Knap så gemytlige var de på strandpromenaden i Split, hvor de forlangte 1 euro for mælk til kaffen.

Onsdag den 22.10. Vejret var igen solrigt og vindstille, så vi besluttede igen at ro ud i Adriaterhavet. For enden af kanalen, på højre side, ligger en hyggelig fyrmesterbolig. Her var vasketøjet hængt til tørre og fyrmesteren stod og fiskede. Lige efter hans bolig ligger noget der ligner kolonihavehuse og så en dejlig strand med omklædningsrum med farvede døre.

Hver dag havde indtil nu budt på forskellige småreparationer i bådene. Men nu meldte der sig et seriøst problem. Med en høj lyd sprang glasfiberen, foran styrmandssædet, i bunden på Sif, læk og vandet begyndte at strømme ind. Heldigvis roede vi kystnært og heldigvis var den anden båd, Mark, tæt på. Vi fik begge både ind til land, Sif bukseret op på stranden, tømt for vand og lagt på siden. I værktøjskassen var der ikke noget at gøre godt med, men én af roerne medbragte en stor rulle med sportstape. Tapen blev påført både ude og inde, båden igen sat i vandet og vi roede til Vodicse, hvor der i en skibsproviantering var til at få rigtig tape.

Torden og sorte skyer fik os hurtigt ind til land igen. Og vi slog to fluer med et smæk: sportstapen blev erstattet med rigtig tape og på en bænk på stranden afventede vi, at tordenbygen forsvandt.

Vores to både fulgtes ad, indtil vi kom til de to huler/tunneler sprængt ind i klippen. Under 2. verdenskrig blev til anlagt til brug for torpedobåde. Men kom aldrig i anvendelse. De lokale kalder dem ”Hitlers Øjne”. En af vores både lagde nemt til ved anlægsstedet til højre for hulerne og gik en tur både opover, og ind i hulerne. Besætningen på Sif havde fået nok for den dag og roede hjem. En kraftig, men hurtigt overstået byge ramte os, men så fik vi også en smuk regnbyge over Sibenik, som belønning.

Torsdag den 23. 10.26. Atter en solrig, vindstille dag. Vi roede ud i Adriaterhavet og holdt pause i Brodarica. Igen måtte Sif på land og have fornyet Gaffatapen på revnen i bunden. Både ude og ind blev ny tape fastgjort. Reparationen medførte, at vi nu så med større bekymring på de steder, hvor der allerede var repareret med tape: nemlig åre og ror. Hvad mon der gemte sig under de reparationer? På roturen holdt Sif tæt og dens besætning var tryg ved at ro lige hjem gennem kanalen. Fra vores værtinde havde vi fået fortalt, at samme eftermiddag skulle deres venners datter giftes i katedral Jakova. Det ville vi ikke gå glip af! Og det skulle vise sig at blive en stemningsfuld, smuk oplevelse på pladsen foran katedralen.

Da ”globryllup” ikke var noget der tiltalte Baljens besætning satte de i stedet kurs mod Privic Luca, hvor de håbede at kunne spise frokost. På den meget smukke ø, der blev døbt ”katteøen”, var dog intet åbent. Heller ikke den lokale købmand, der holdt middagslukket og først åbnede kl. 14.00. Slukørede roede Baljens besætning hjem.

Ved anlægsbroen ved roklubben havde vi om morgenen set er par slanke, amerikanske singlescullerroere og deres professionelle følgebåd med kamera. På bytur en aften stødte nogle fra vores hold på de to roere. Det viste sig, at de var fra Boston, USA og levede af, at producere ro-videoer, der kunne købes og afspilles af folk der sad hjemme på deres romaskine. Videoerne var optaget i farvande verden over.

Den søde Janco havde lovet os, at kl. 17.00 kunne vi låne en vandslange fra roklubben, så vi kunne rengøre vores både. Så efter at have oplevet et festligt kroatisk bryllup med musik, romerlys, smuk brud og ditto brudepiger, blev bådene blev grundigt rengjort med ferskvand. Alle løsdele båret op på første sal og hele det store stativ med de 6 både flyttet længere hen i hjørnet, efter ønske fra den lokale roklub.

Lørdag den 24.10. Afgang fra Sibenik og tidligt fly hjem med Norwegian. Søndag fandtes ingen direkte Split-København afgang.

Konkluderende kan vi nævne, at vores tur var oplevelsesrig og i et meget, meget smukt rofarvand. Vi var usandsynligt heldige med oktobervejret.

Holdet før os havde en del mere vind og regn. I dagtimerne var det behageligt varmt og badning var mulig. Men når solen går ned er det hurtigt meget koldt. Meget større temperaturforskel end hjemme. Husk varme sweatre!

Måske var det fordi, at det var sidst på sæsonen, men bådenes tilstand var langt under forventelig stand. Der måtte udbedres skader på daglig basis og værst, da Sif sprang læk. Vi ser frem til nyere både.

Hilsen Kia Broe Bangsgaard, Lucille Whitney Strøbech, Anders Vølund, Jacob Sukkot. David Munk Zino og Inger Sølling

